

KARINCA CEMİL ve KEŞİFLERİ

6+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef | her çocuk için

KARINCA CEMİL VE KEŞİFLERİ

1. Baskı: Ankara 2023

ISBN: 978-975-11-7429-1

Genel Yayın No: 9189

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 366

Baş Editör: Doç. Dr. Mustafa OTRAR

Editörler: Doç. Dr. Mustafa OTRAR • Serpil ALTUNCU VAROL

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Dr. Öğr. Üyesi Tuna YILDIZ

Yayına Hazırlayan: Uzm. Psk. Dan. İsmail YILDIRIM • Uzm. Psk. Dan. Elif Asena AKIN
• Aynur Şeyma SELÇUK • Yusuf Ersen ÖZCAN

Resimleyen: Zeynep ALPTEKİN

Baskı: Özyurt Matbaacılık
Sertifika No: 46772

Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.

Hikâyenin Tanımlayıcı Özellikleri

Hikâyenin Hedef Kitle

İlkokul

Hikâyenin İlişkili Olduğu Konu

Sosyal Duygusal Öğrenme

Hikâyede Geçen Sosyal Duygusal Öğrenme Boyutu

İlişki Kurma Becerileri

Hikâyenin Sosyal Duygusal Öğrenme Boyutu ile İlgili Temel Kazanımı ya da Kazanımları

- Sosyal ortamlarda girişken davranır.
- Yeni insanlarla tanışmaya istekli olur.
- Kendi duygu ve düşüncelerini ifade eder.

Uzun kış günlerinin ardından nihayet bahar gelmişti. Karınca Cemil, bu güneşli günlerde dışarı çıkmak için oldukça hevesliydi. Ailesiyle kahvaltılarını yaptıktan sonra dışarıya ilk adımlarını attılar. Cemil'in yüzüne güneş değince birden hapşırmaya başladı. Cemil, hapşıra hapşıra yürürken annesi seslendi:

- Hadi Cemil, hızlı olmalıyız! Bugün, yaz dönemi planlama toplantısı var. Yiyecek rotaları belirlenecek ve gruplara ayrılacağız. Karınca Park'ta bizi bekliyorlar.

Cemil çok sevinmişti. Çünkü yeni yollar keşfetmeyi, uçsuz bucaksız kırlarda dolaşmayı çok seviyordu. Her sene farklı gruplara katılıp yeni arkadaşlar edinmek de en sevdiği şeydi.

Kısa bir yürüyüşün ardından Cemil ve ailesi Karınca Park'a gelmişlerdi. Neredeyse altı aydır görmedikleri diğer karıncalarla buluştukları için hepsi de çok neşeliydi. Karınca Park'ta tüm karıncalar bir araya gelip konuşmaya başladılar.

Kocaman bir harita açıp bu yaz nereye hangi grubun gideceğini, hangi yolları takip edeceklerini konuştular. Sonrasında da kura çekerek gruplara ayrıldılar.

Altı gruba ayrılan karıncalar tanışma merasimine geçmişti. Cemil çok heyecanlıydı. Üçüncü gruba düşmüştü. Bu grup buğday, susam ve mısır tarlasından geçecekti. Ardından lavanta bahçesinin köşesindeki ayçiçeği tarlasına kadar yürüyeceklerdi. Cemil'in en merak ettiği ve görmeyi çok istediği yollardan biriydi. Yere düşmüş taze çekirdek tanelerini toplamaya bayılıyordu.

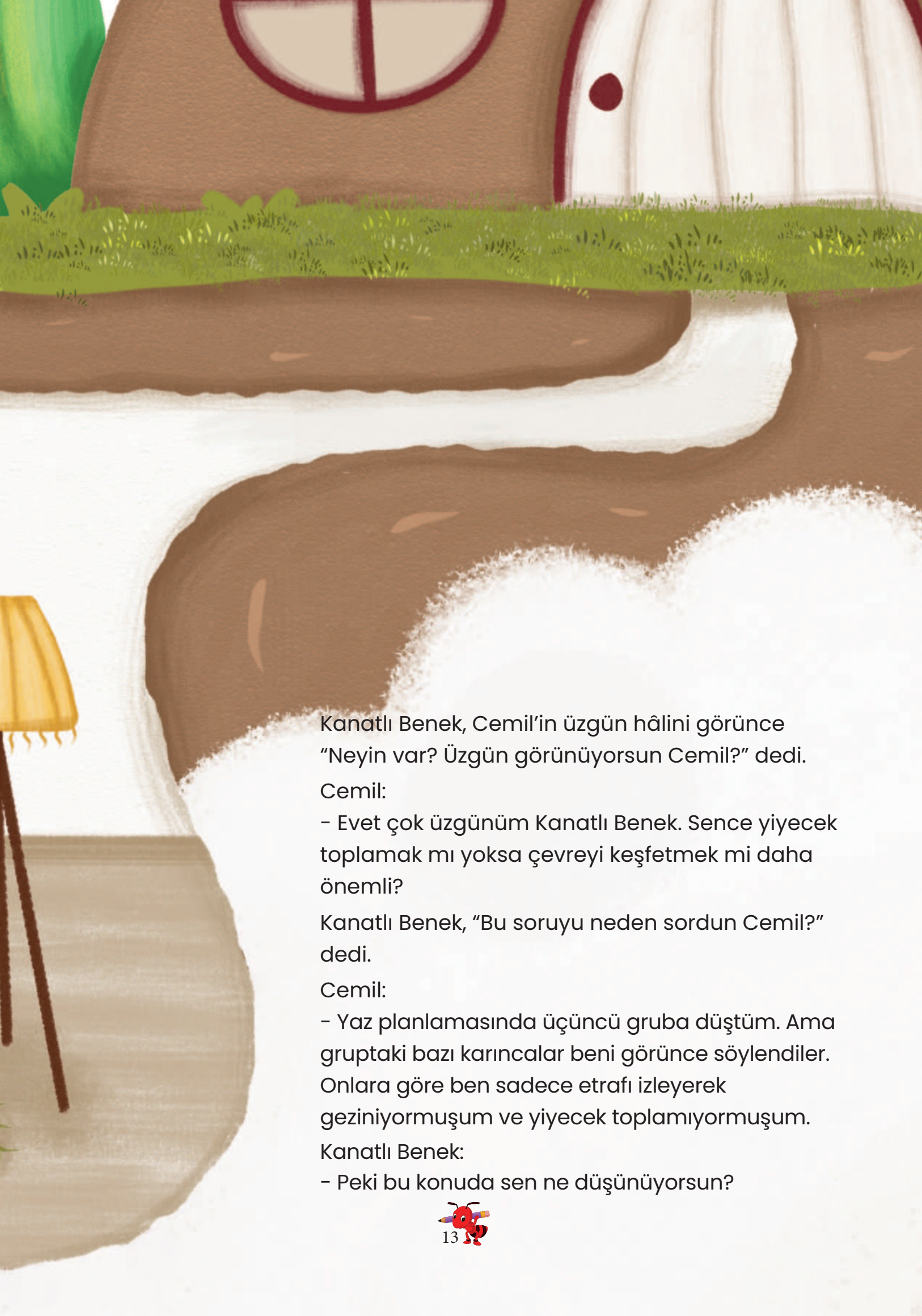
Tanışmak için Karınca Park'ın bir köşesinde toplandı üçüncü grup. Grubun bazı üyeleri Cemil'i görünce söylenmeye başladılar:

- Bu sene bizi çok yavaşlatacaksın sen. Bize yardımcı olmak yerine tek derdin gezmek, sessiz sessiz etrafa bakınmak. Yiyecekler umurunda bile değil. Gelmesen daha iyiydi, bizi çok yavaşlatıyorsun.

Cemil bu duyduklarına çok üzüldü. Onun hayali, arkadaşları ile uçsuz bucaksız kırlarda yürümek, yeni yerleri keşfetmekti. Cemil'in üzüntüden suratı düşmüş, dudağı büzülmüştü. Konuşmaya mecali kalmamıştı. En iyisi karınca kolonisinin en yaşlısı Kanatlı Benek'in yanına gitmek diye düşündü.

Kanatlı Benek, Cemil'in üzgün hâlini görünce "Neyin var? Üzgün görünüyorsun Cemil?" dedi.

Cemil:

- Evet çok üzgünüm Kanatlı Benek. Sence yiyecek toplamak mı yoksa çevreyi keşfetmek mi daha önemli?

Kanatlı Benek, "Bu soruyu neden sordun Cemil?" dedi.

Cemil:

- Yaz planlamasında üçüncü gruba düştüm. Ama gruptaki bazı karıncalar beni görünce söylendiler. Onlara göre ben sadece etrafı izleyerek geziniyordum ve yiyecek toplamıyordum.

Kanatlı Benek:

- Peki bu konuda sen ne düşünüyorsun?

Cemil:

- Ben yeni yerler keşfetmeyi ve arkadaşlar edinmeyi çok seviyorum. Onlar ise sadece yiyecek topluyorlar. Bazen kocaman ve daha önce hiç karşılaşmadığım bir ağaç görüyorum. "Bu ağaç ne, türü nedir?" diye sorular soruyorum içimden. Ama onlar "Bu ağaçta bize göre yiyecek yok." diyerek hemen uzaklaşıyorlar. Sanırım benim keşfetme merakımı anlamıyorlar ve onları yavaşlattığımı düşünüyorlar.

Kanatlı Benek:

- Aslında yavaş yavaş giderken de yiyecek toplayabilir aynı zamanda yeni şeyler öğrenilebilir ve keşfedebilirsin. Ama bunu arkadaşlarına nasıl gösterdiğin de önemli.

Cemil bu fikri duyunca gülümsedi ve büyük bir merakla:

- Peki nasıl göstereceğim Kanatlı Benek, ne yapmam gerekiyor?

Kanatlı Benek:

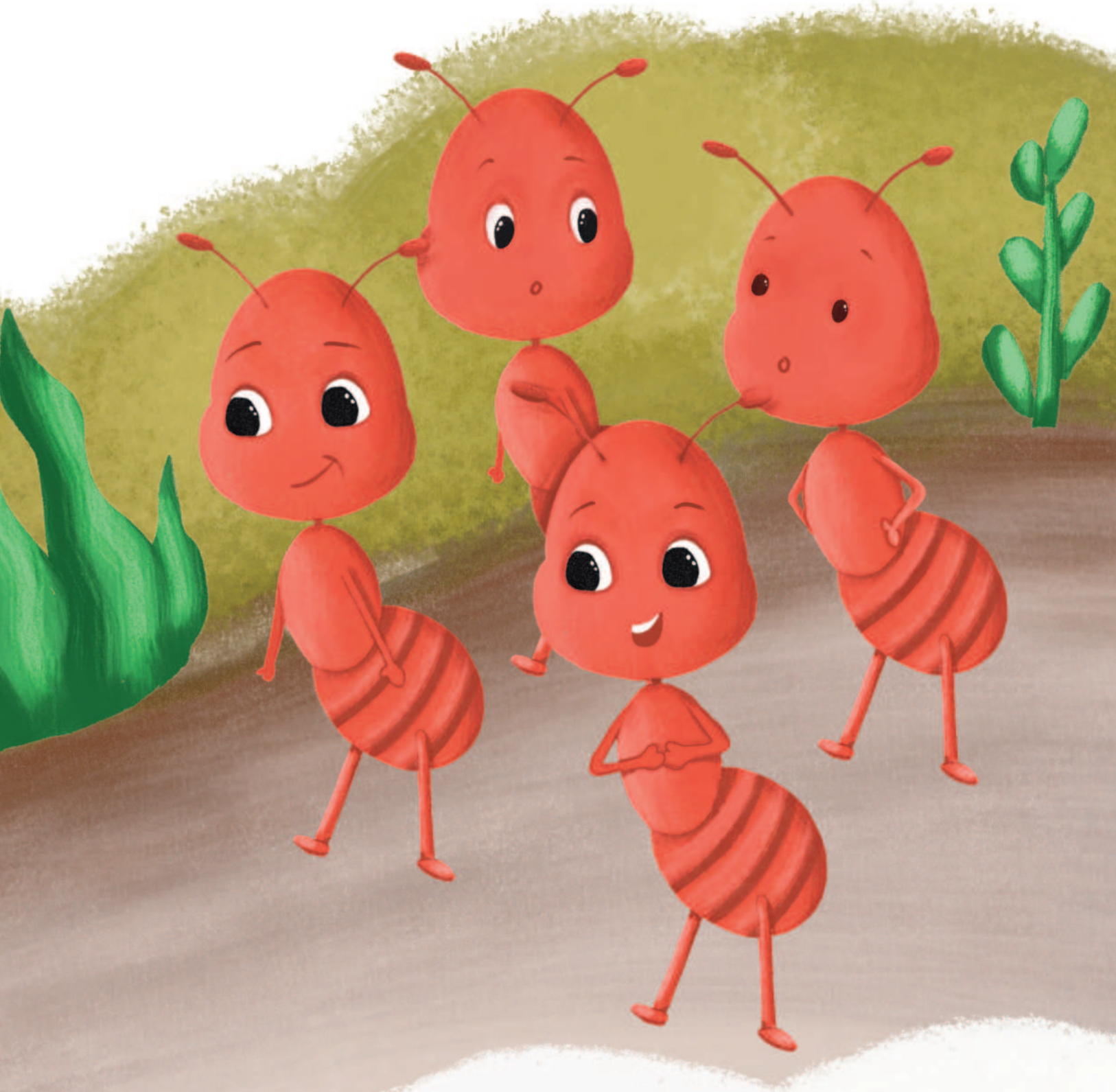
- Çok kolay bir yolu var. Kendi kendine düşündüklerini onlara da sesli bir biçimde anlat. Senin ne düşündüğünü duyduklarında onlar da yavaşlayıp sana ayak uyduracaklar.

Cemil, Kanatlı Benek'e sarıldı:

- Teşekkür ederim Kanatlı Benek. O zaman hemen grubuma dönüp onlarla yola çıkabilirim.

Cemil hemen grubun yanına gitti:

- Ben artık sizden ayrı hareket etmeyeceğim. Birlikte ilerleyeceğiz. Siz nereye ben oraya. Yiyecek toplayacağımdan ve size yardım edeceğimden emin olabilirsiniz.

Grup, Cemil'den bu sözleri duyunca sevinmişti. Ama yine de akıllarında soru işaretleri kalmıştı.

Yola çıktılar. Önce buğday tarlasına uğradılar. Rüzgârın döktüğü buğdayları toplamaya başladılar.

Cemil başladı anlatmaya:

- Buğday başaklarının bazıları yeşildir bazıları ise sararmış. Bunun nedenini merak ediyormusunuz? Yeşil buğdayların dibinde bahar yağmurlarından kalma su birikintileri vardır.

Biraz daha ilerlediler ve susam tarlasına geldiler. Cemil yine konuşmaya başladı:

- Bakın bakın! Bu susamlar simit yaparken kullanılır. Ayrıca susamlar kavrulularak tahin de yapılır. Şimdi yere düşen susamlardan biraz toplayalım.

Tekrar yürümeye başladılar. Biraz ilerde Cemil:

- Burası da mısır tarlası. Yere düşen taneler çok taze, biz yiyebiliriz. Ama biraz kuruyunca insanlar haşlayarak yiyorlar bunları. Şimdi biraz da yere düşen tanelerden alalım.

Konuşu konuşu giderlerken az ilerde daha önce hiç görmedikleri bir taşa denk geldiler. Cemil ve arkadaşları şaşırılmıştı. Acaba bu taş ne işe yarıyordu? Ortası çukur, büyük ve yuvarlakça bu taşı görünce Cemil:

- Bakın kocaman bir taş. Ama diğerlerinden çok farklı. Hem etrafında kırık buğdaylar da var. Sizce ne yapıyorlar bu taşla?

Arkadaşları Cemil'in bu sorusuna cevap veremedi. Cemil ve arkadaşları daha önce görmedikleri bu taşla ilgili defterlerine not aldılar. "En iyisi biz bunu eve dönünce Kanatlı Benek'e sorarız." diye düşündüler ve yollarına devam ettiler.

Saatlerce ilerledikten sonra lavanta bahçesini geçerek çekirdek tarlasının olduğu yere geldiler. Burada yere düşmüş çekirdekleri toplamaya başladılar. Cemil ve arkadaşları Cemil'in aktardığı bilgileri dinleyerek yollarında ilerlediler. Hepsi de "Cemil acaba şimdi ne diyecek, bize ne anlatacak?" diye meraklı gözlerle bakıyordu.

Cemil hem yeni yerler keşfetmiş, bildiklerini anlatmış hem de arkadaşlarına yardım etmişti. Gruptaki diğer karıncalar onun bu heyecanını ve kendilerine yardımını görünce çok mutlu oldular.

Kendi aralarında “Seneye umarız Cemil’le aynı grupta oluruz.” diye konuştular. “Bu zamana kadar geçtiğimiz tarlalarda hiç fark etmediğimiz neler de varmış?” diye düşündüler.

Cemil'in keyfine diyecek yoktu. Buğday ve diğer topladıklarını yuvaya taşırken bir taraftan da kırlarda arkadaşları ile geziyordu. Sonraki yıllarda gittiği her yaz gezisinde gruplar Cemil'i kendi gruplarına katmak için yarıştı.

Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Sosyal Duygusal Becerilerin Geliştirilmesi Projesi kapsamında hazırlanmıştır. Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir. Para ile satılmaz.

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef | her çocuk için